Слова Жыцця на верасень 2013 «Будзем любіць не словам альбо языком, але ўчынкамі і праўдаю» (1Ян 3, 18).

Гэта напісана святым Янам. Ён перасцерагае свае супольнасці ад тых людзей, якія вуснамі вызнавалі веру ў Езуса, але не нічога не рабілі так, каб за вераю ішлі ўчынкі. Больш за тое, учынкі яны лічылі залішнімі і непатрэбнымі, як быццам Езус ужо ўсё зрабіў. Іх вера была цалкам пустая і бясплодная, бо яна не дазваляла, каб да справы Езуса быў далучаны той жыццёва важны ўклад, якога Ён патрабуе ад кожнага з нас.

Будзем любіць не словам альбо языком, але ўчынкамі і праўдаю.

Любіць дзеяннем. Сапраўдная вера - кажа Апостал, - гэта тая, што выпрабоўваецца тым, ці мы любім, як любіў Езус і як вучыў любіць нас. Першай асаблівасцю гэтай любові ёсць яе канкрэтнасць. Езус не любіў нас праз прыгожыя прамовы, але праходзіў сярод нас, робячы дабро, ацаляючы ўсіх, цалкам аддаючыся тым, хто прыходзіў да Яго, пачынаючы ад самых слабых, самых бедных і пакінутых, аддаючы за нас сваё жыццё.

Будзем любіць не словам альбо языком, але ўчынкамі і праўдаю.

Далей апостал кажа, што мы павінны любіць не толькі дзеяннем, але і ў праўдзе. Хрысціянская любоў павінна выяўляцца ў канкрэтных справах, але адначасова павінна кіравацца праўдаю любові, якую знаходзім у Езусе, павінна рабіць учынкі, згодныя з Яго пажаданнямі і Яго навукай. Гэта азначае, што мы павінны любіць адпаведна таму, як паказаў Езус.

Будзем любіць не словам альбо языком, але ўчынкамі і праўдаю.

Як жа нам жыць Словам Жыцця ў гэтым месяцы? Ягоны сэнс нават занадта зразумелы. Гэта заклік да той хрысціянскай сапраўднасці, якой Езус надаваў так шмат увагі. Але ці не з'яўляецца ён у той жа час асноўным чаканнем свету? Хіба ж не праўда, што сёння свет хоча ўбачыць сведкаў любові Езуса?

Будзем любіць справамі, а не словамі, пачынаючы з незаўважных учынкаў, якіх ад нас чакаюць тыя, што жывуць побач з намі.

І будзем любіць у праўдзе. Езус заўсёды жыў згодна з воляй Айца, гэтак жа і мы павінны заўсёды дзейнічаць паводле слова Езуса. Ён хоча, каб мы ў нашых бліжніх бачылі Яго самога. Тым больш, што тое, што мы робім для кожнага бліжняга, Езус лічыць учыненым для сябе. Ён таксама прагне, каб мы любілі іншых сапраўды так, як саміх сябе, і любілі ўзаемна, будучы гатовымі аддаць жыццё адзін за аднаго.

Будзем любіць менавіта такім чынам, каб быць прыладаю Езуса ў збаўленні свету.

К'яра Любіч надрукавана: "Città Nuova" 1988/8, s. 11